

ಕರ್ನಾಟ

SEPTEMBER 2011

ನಿಸಗಡದೆಡೆಗೆ ಪಂಚಣ

© W C G

WILDLIFE
CONSERVATION
GROUP

ಕಾನಾ

ನಿಸಗಡೆಡೆಗೆ ಪಂಚಣ

SEPTEMBER 2011

ಲೇಖನಗಳು

* ಧರ್ಮ ಲೋಕ

- ನಾದೀಶ್ವಾ.ಷ.ಎನ್

* ಏನ್ನೊಲ್ಲವ ಮೀ ಅದು?

- ಶಂಕರಪ್ಪ.ಕೆ.ಹಿ

* ಮನಸ್ಸು

- ಅಶ್ವಧೂ.ಕೆ.ಎನ್

ಅನಿಸಿಕೆಗೆ

E-mail: kaanana.mag@gmail.com

ಮುಖ್ಯಪತ್ರ: Green Keelback

◎

W

C

G

ಸಂಪಾದಕೀಯ

ನಮ್ಮ ರೂಪಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಇರುವ ಹಸಿರು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮರಗಳಿಂದಿದು ಸಣ್ಣ ಗಿಡಗಳು, ಹುಲ್ಲು ಬಂಯಲುಗಳು ಇರುವುದರಿಂದ ಹಲವಾರು ಬಗೆಯ ಕೀಟ, ಹಾವು, ಹಂದಿ, ಹಕ್ಕಿಗಳು ಇವೆ ಮೊದಲಾದ ಸಾವಿರಾರು ಜೀವಸಂಕುಲಗಳಿರುವ ಜಾಗ. ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ನಮ್ಮ ರೂಪಿಗೆ ದುಂಬಿ, ಕಡೆಜ, ಮತ್ತಿತರ ವಿಚಿತ್ರ ಕೀಟಗಳು, ಹಾವುಗಳು, ಅಧಿತಿಗಳಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಕಾಡು ಪ್ರಾಜಾರರ ಪೈಕಿಯ ಸಿದ್ದಣಿ ಈ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಜೀವಿಗಳ ಮಧ್ಯೇ ಒಂದು ಕಾಡುಜೀವಿಯಾಗಿ ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದು. ನಮಗೂ-ಅವನಿಗೂ, ಪ್ರಾಣಿ-ಪಕ್ಷಿ ಕೀಟಗಳಿಗೂ, ಅವಿನಾಭಾವ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದು, ಹಾಗೆ ರೂಪಿನ ಮುಂದೆ ಹಾದು ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ, ನಾವು ಕೀಟವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ‘ಪನ್ನಾವುಮಿ ಅದು?’, ಎಂದು ಶಂಕರಪ್ಪನವರನ್ನು ಮಾತ್ರನಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. . . ಈ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಶಂಕರಪ್ಪ ಕೆ.ಪಿ. ರವರ ‘ಪನ್ನಾವುಮಿ ಅದು?’ ಎಂಬ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಕಾಡಿನ ಹಸಿರನ್ನು ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಬಾರಿಯು ಹಕ್ಕಿಲೋಕದಲ್ಲಿ ರಾಜಹಕ್ಕಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಣ್ಣ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನಾಗೇಶ್ ರವರು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವಿವರಣೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಮಾನವನ ಚಂಚಲ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮೃದಗೊಳಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ. ಹಕ್ಕಿ, ಗಿಡ, ಹೂವು, ಹಣ್ಣು, ಬಳ್ಳಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಶಾಂತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿ, ಮನುಕುಲದೊಳಗೆ ಮುಗ್ಗಾಗಿ ಯಾವಾಗಲು ಎಲ್ಲಾವರಾಗಿ, ನಿಸಗ್ರದೊಳಗೆ ಒಂದಾಗಿ ಬಾಳಿ ಎಂಬುವ ಪಕ್ಷಿಭಾವವನ್ನು ಅಶ್ವಧ್ರೂ.ಕೆ.ಎನ್ ರವರ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲಾ ಓದುಗರಿಗೆ ದಸರ ಹಬ್ಬದ ಶುಭಾಶಯಗಳು.

ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ

ಕಾನನಕ್ಕೆ ನೀವು ಬರೆಯಿರಿ ವನ್ಯಜೀವಿ ಹಾಗು ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆ, ವಿಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ತಾವೂ ಕಾನನಕ್ಕೆ ಬರೆಯಬಹುದು.

ಇ-ಪೇಠ್ ವಿಳಾಸ: kaanana.mag@gmail.com

Wildlife Conservation Group

ಹಕ್ಕಿಲೋಕ

* ರಾಜಹಕ್ಕಿ

ವೆಜ್ಜಾನಿಕ ಹೆಸರು: *Rhipidura aureola*

ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಹೆಸರು: White-browed-Fantail-Flycatcher

ಕಳೆದ ವಾರ ಕೆಲವು ನಗರದ ಪಕ್ಕಪೈಮಿಗಳ ಗುಂಪು ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಪಕ್ಕ ವೀಕ್ಕೆನ್ನೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರೋಟೋ ತೆಗೆಯಲೆಂದು ಬರುವುದಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ ಒಂದು ವಾರದ ಮುಂಚೆಯೇ ನಮಗೆ ಬುಲಾವು ಬಂತು. ಕಾಡಿನ ಕಡೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತೋರಿಸಿದರಾಯಿತು ಎಂದು ಕೊಂಡು ಗೆಳೆಯ ಶಂಕರನಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಅವನು ‘ನಮಗೆ ಯಾವೂಡೋ ಇಂಪಟೆಂಟ್ ಕೆಲಸವಿದೆ, ನೀನು ಕಕೊಂಡೊಗು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಅಂದು ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಿಗೆ ಆರು ಗಂಟೆಗೆ ಆಶ್ರಮದ ಬಳಿ ಇತರಜೀಕ್ರೆ ಏಂಬು ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕರೆಯಿಂದ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆರುಗಂಟೆಗೆ ಆಶ್ರಮದ ಬಳಿ ಕಾಯುತ್ತಾ ಶ್ರುತಿ. ನನ್ನ ಪ್ರಕಾರ, ಏನೋ ಪ್ರಿಯಾರು ಜನ ಬರಬಹುದು. ಏಂಬ ಉದ್ದೇಶಗೆ ಮೀರಿ ಆರವತ್ತು-ಎಪ್ಪತ್ತು ಜನಗಳು ಬಂದರು. ಒಬ್ಬಬಿರ ಬಳಿಯೂ ಒಂದೊಂದು ಬಾರುದ್ದ ಇರುವ ದಿವಸೀಲಾರ್ ಕ್ಷಾಮರಗಳು ಏಲ್ಲಾವು ಬಂದವು, ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು, ಇವರಿಗೆ ಪಕ್ಕಿಗಳು ಸಿಗುತ್ತಾವಾ? ಇಷ್ಟು ಜನರ ದೊಂಬಿಗೆ ಹಾರಿ ಹೋಗುತ್ತವೇ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶ ನಿಜಯಿತು.

ನಾವು ಸುಮಾರು ಒಂಟು ಪಾಲಣಂಗ್ ದೂರ ಇತರೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದರೆಯೇ ಪಕ್ಕಿಗಳು ಘಾಯಾವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ನೀವೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಆರವತ್ತು-ಎಪ್ಪತ್ತು ಜನಗಳಿಗೆ ಗುಂಪ್ಪು ಪಕ್ಕಿವೀಕ್ಕನ್ನೆ ಮಾಡಲು ಒಂದಿದ್ದಾರೆ ಏಂದರೆ ಪಕ್ಕಿಗಳ ಗತಿ ಏನು! ಪಕ್ಕಿಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆಯೇ? ಹಾರಿ ದೂರ ಹೋದವು.

ಹೀಗೆ ಕಾಡಿನ ಕಡೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದೆ, ಒಂದೇ ಒಂದು ಪಕ್ಕಿಯೂ ಕಣಲೇ ಇಲ್ಲ, ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸಾಕು!.. ! ದೂರದಲ್ಲಿಯೇ ಪಾಲಾಯನಗೊಳ್ಳತ್ತವೆ, ಸತ್ತೆನೋ ಬದುಕಿದೆನೋ ಎಂದು. ಇನ್ನೂ ಪಕ್ಕಿಗಳು ಪಕ್ಕಿಗಳು ಪ್ರೋಟೋಗೆ ಪ್ರೋಜು ಕೊಡುವುದದಾರು ಎಲ್ಲಿ?

ಇನ್ನೂ ಅವರ ಬಳಿ ಇದ ಬಾರುದ್ದ ಲೆನ್ನಾಗಳನ್ನು ಕಂಡರೇ, ಅಷ್ಟೇ ಕತೆ ಮುಗಿಯಿತು. ‘ಯಾರೋ ನಮ್ಮನ್ನು ಬೇಕೆಂದೂಡಲು ಬಂದೂಕಗಳನ್ನು ತಂದಿದಾರೆ’ ಎಂದು ತಿಳಿದು ದೂರ ದೂರ ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು.

ಆ ವಿಚಾರ ಹಾಗಿರಲಿ ಯಾವೂಡೋ ಕೊಂಬೆಯ ಮೇಲೋ ಅಥವಾ ಪ್ರೋಡೆಗಳಲ್ಲೋ. . . ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪಕ್ಕಿ ಇದೆ ನೋಡಿ ಎಂದು ಯಾರಾದರು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು ಕತೆ ಮುಗಿಯಿತು. . ! ಆರವತ್ತು-ಎಪ್ಪತ್ತು ಕ್ಷಾಮರಗಳು ಒಟ್ಟೊಟಿಗೆ ಕ್ಷಾಕಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

© WCG

ಕ್ಲೆಕ್... . . . ಕ್ಲೆಕ್... . . . ಕ್ಲೆಕ್... . . . ಕ್ಲೆಕ್... . . . ಕ್ಲೆಕ್
ಟಿಪ್ಪೊ... . . . ಎಂದು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಕ್ಯಾಮರಗಳನ್ನು
ಕ್ಲೆಕ್ಸಿತ್ತಿದ್ದರು. ನನಗೆ ನಗು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಇವರ ಪೋಟೋಗ್ರಾಫಿ, ಪ್ರಕ್ಕೆವೀಕ್ಷಣೆಯ ವೈಕರಿ ಕಂಡು.

ಅಂತೊಂತೊ ಇವರ ಕ್ಯಾಮರಗಳ ಬಲೆಗೆ ಸಿಕ್ಕುದ್ದ ಯಾವ ಪ್ರಕ್ಕೆ ಗೋತ್ತೆ? “ರಾಜಹಕ್ಕೆ!”

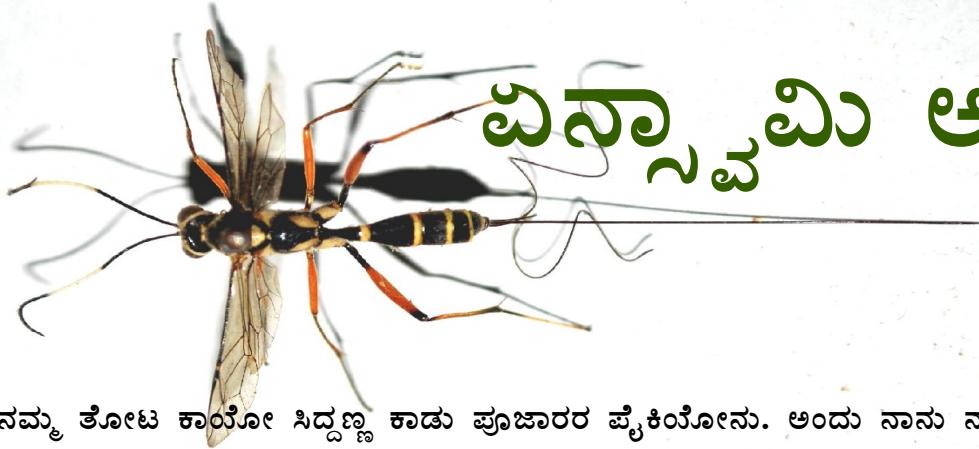
ಇದನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ “ವೈಟ್ ಬ್ರೌಡ್ ಫ್ಯಾನ್‌ಲ್ಯಾಫ್ ಕ್ರಾಚರ್” ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ, ನಾವೆಲ್ಲ ಫ್ಯಾನ್‌ಲ್ಯಾಫ್ ಎಂದು
ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಇದರ ಬಾಲ ಗಳಿಗೆ ಬೀಸಣಿಗೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಗಲವಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಫ್ಯಾನ್‌ಲ್ಯಾಫ್ ಎಂದೇ
ಕರೆಯುವರು.

ಇದು ಗುಬ್ಬಜ್ಜಿ ಗಾತ್ರದ ಕಡು ಕಂಡು ಬಣ್ಣವಿರುವ ಹಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಬಿಳಿಹುಬ್ಬಿ ಇದೆ. ಎದೆಯ ಮೇಲೆ
ಕವ್ವು ಮತ್ತು ಬಿಳಿಯ ಚುಕ್ಕೆಗಳಿವೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂಂತ ಈ ಹಕ್ಕೆಯ ಪ್ರಥಾನ ಲಕ್ಷ್ಯಾವೆಂದರೆ ತನ್ನ ಪ್ರಟ್ಟಬಾಲದ ಪ್ರಕ್ಕಾಗಳನ್ನು ಬೀಸಣಿಗೆಯಂತೆ
ಬಿಳಿ ರೆಕ್ಕೆ ಜೋಲುಬಿಟ್ಟು ಕುಣಿಯುತ್ತದೆ. ಕುಳಿತಲ್ಲಿ ಕೂರದೆ ಅಲ್ಲಿಂದಿಲ್ಲಿಗೆ, ಪ್ರೋದೆಯಿಂದ ಪ್ರೋದೆಗೆ ಹಾರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹಾರಿ ಕುಳಿತಾಗ
ತನ್ನ ಬಾಲದ ಬೀಸಣಿಗೆ ಬಿಳಿ, ವಡಕ್ಕೂ ಬಲಕ್ಕೂ ತಿರುಗಿ ಮತ್ತೆ ಬಾಲ ಮಡಚಿ ಹಾರುತ್ತದೆ. ಇವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕುರುಚಲು ಕಾಡು,
ಪ್ರೋದೆಗಳು ಇವುಗಳ ಆವಾಸವಾಗಿದ್ದು, ಹುಲ್ಲು, ಜೀಡರ ಬಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಚಿಕ್ಕ ಬಟ್ಟಲಿನಾಕಾರದ ಗೂಡುನ್ನು ಕೆಟ್ಟಿ ಮೂರು ಅಥವಾ
ನಾಲ್ಕು ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಇಟ್ಟು ಮರಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

— ನಾಗೇಶ್ ಓ.ಎಸ್.

ವನ್ನಾವ ಅದು?

ನಮ್ಮ ತೋಟ ಕಾರ್ಬೋ ಸಿದ್ದಣ್ಣ ಕಾಡು ಪೂಜಾರರ ಪೈಕಿಯೋನು. ಅಂದು ನಾನು ನನ್ನ ಪದವಿಯ ಗಣತದ ಒಂದು ಕ್ಲಿಪ್ಪವಾದ ತೀರಂನ ಬಿಡಿಸತಾ ಇರಬೇಕಾದರೆ, ಅದ್ವಾವುದೂ ತಲೆಬುಡ ತಿಳಿದೆ, ತಲೆ ಕೆರಕೊಂಡು ‘ಯಾನನ್ಗು ಕಂಡಿದನೋ ಇದನೆಲ್ಲಾ, ನಮ್ಮ ತಲೆ ತಿನ್ನಕೆ’ ಎಂದು ಬೇಜಾರಗಿ ಕಿಟಕಿ ಕಡೆ ನೋಡೆ.

ಹೆಚ್ಚುಕೆಮ್ಮೇ ಕಾಡಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ಇರುವ ನಮ್ಮ ರೂಮಿಗೆ, ವಿವಿಧ ತರಹದ ದುಂಬಿ, ಕಡೆಜ ಮತ್ತಿತರ ವಿಚಿತ್ರ ಕೀಟಗಳು ಬಂದು ನಮ್ಮ ರೂಮನೆಲ್ಲಾ ಒಮ್ಮೆ ಪ್ರದಕ್ಷಣೆ ಹಾಕಿ, ಕಂಪೂಟ್‌ಲೂ, ಮೋಬೈಲ್‌ಲು, ಎಂಬಿತ್ತೀ ಪ್ಲೇಯರ್ ಮುಂತಾದ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ವಿಶ್ವಾಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತವೆ.

ಹೀಗೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಹಾವುಗಳೂ ನಮ್ಮ ರೂಮಿಗೆ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಆಗಮಿಸುವುದೂ ಉಂಟು. ಅದರಲ್ಲಾ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳ ಆಗಮನ ಹೆಚ್ಚು. ಹೀಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಉರಗ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಸುಮ್ಮನೆ ಕಳಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ?!

ರಾತ್ರಿವೇಳೆ ಅವು ದಯಪಾಲಿಸಿದರೇ!, ಪಕ್ಕದ ರೂಮಿನವರನ್ನು ಎಬ್ಬರಿಸಿ, ಟಾಚ್‌ಡ ಹುಡುಕಿ, ಡಿಜಿಟಲ್ ಕ್ಯಾಮರನಾ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡೇ ಬ್ರೈತಾರೆ.

‘ನಾನೇಳಿದ್ದೇ ಕೇಳಿಯೋದೇ ಇಲ್ಲಾ! ಆ ಬಾಗಿಲು ಸಂದಿಗೆ ಬಟ್ಟಿಗಿಟ್ಟೇ ಏನಾರ ತುಕ್ಕೋಡ, ಹಾವುಪಾವು ಬರಲ್ಲಾ ಅಂದ್ರೇ ಏಲ್ಲಿ ಕೇಳ್ತಿರ ನೀವು’ ಅಂತ.

ತಡಿತಡಿ ಒಂದು ಪ್ರೋಟೋ ಹಿಡಿಯಾನ ಎಂದು ಹೇಳಾತ್. ‘ಬೆಳಕು ಸಾಲಕಿಲ್ಲಾ, ಸರಿಯಾಗಿ ಟಾಚ್‌ಡ ಬಿಡೊ ಮಾರಾಯಾ!’ ಎಂದು ಇನ್ನೇನ್ನು ಕ್ಲಿಕ್‌ಸುವಷ್ಟರಲ್ಲ; ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ನಾನು ‘ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರೋಟೋ ಮಾಡೋ ಮೊದ್ದೇ ಕತ್ತೇ!’ ಪ್ರೋಟೋದಲ್ಲಿ ಹಾವು ಅಂಗೇ ಎದ್ದಿ ಬಂದಂಗಿರಬೇಕು ಕಣ್ಣಿಗಣ್ಣ ಎಲ್ಲಾ, ಅಗೋ ಅಗೋ ನಾಲಿಗೆ ತಗೀತಾ ಇದೆ

ತಗೋ! ತಗೋ!

ಕ್ಲಿಕ್!

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸೈಕ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಟ್‌ಡ ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಡೇನಿಯಲ್ಲಿರ ಸೈಕ್ ಅಂಡ್ ರೆಪ್ಲೈಲ್ಸ ಬುಕ್ಕು ಹಿಡೆಕ್ಕುಂಡ್ ಬಂದು, ಇದು ಯಾವ ಜಾತಿ ಹಾವು ಅಂತ ಆ ಬುಕ್ಕಿನ ಹಾಳೆಗಳನೆಲ್ಲಾ ತಿರವಾಕಿ ಕಂಡಿದ್ದು, ಇದು ನಮ್ಮ ಲ್ಯಾಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಅಂತ ಕನ್ವಫೋ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ತುಂಬಾ ಮುಂಜಾಗ್ತೆ ವಹಿಸುವರು. ಬಂದಿರುವ ಅತಿಥಿ ಹಾವಿನ ಸಂಬಂದಿಕ್ಕು ಯಾರಾದ್ದು ಲ್ಯಾಬಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದೆ, ಇದು ಬಚಾವ್! ಇಲ್ಲಾ ಅಂದ್ರೇ

‘ತಲೆಗೆ ಒಂದು ಹೆಟ್ಟು! ತಿಥಿ !

ಮಾರನೇ ದಿನ ಪಾಮಾಟಲೀನ್ ಡಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ, ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ವಿಶ್ವಾಂತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ನಮ್ಮ ಲ್ಯಾಬಿನ ಸ್ಪೆಸಿಮನ್ ಕಲೆಕ್ಷನ್ ಸೇರುತ್ತೆ.

“ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳು ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟೊಂಡು ಹಾವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ; ಹೆಣ್ಣುಕ್ಕಳು ಕಿವಿ ಮುಚೊತಾರೆ” ಆ ಹಾವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ.

ಹೀಗೆ ಈ ನನ್ನ ಕೀಟಬೆಳೆಯ ಕೀಡಿ ಎಲ್ಲಿಯವರಿಗೂ ಹಬ್ಬಿತ್ತೆಂದರೆ,
ಒಮ್ಮೆ ನಸರಿ ಓದುತ್ತಿರುವ ಪುಟ್ಟಾಣ ಪುಟ್ಟಿ ಬಂದು ನನ್ನ ಕೇಳಿದಳು.

‘ಅಣಾ ನೀನ್ ಉಳಾ ಹಿಡಿತೀಯಾ?’

ನಾನು ‘ಹೊಣ’ ಎಂದೆ.

‘ಅಂಗಾದೈ ಬಾ ಅಲ್ಲದೆ ತೋರಷ್ಟೇನಿ’ ಎಂದು ನನ್ನನ್ನ ಕರಕೊಂಡೋಗಿ ಜಾರುಬಂಡಿ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಅಮುಟೆಮರದ ಮೇಲೆ
ಕುಳಿತಿದ್ದ. ತನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಯ ಮೇಲೆ ಮನುಷ್ಯನ ಮುಂಡದ ರೀತಿ ಕಣ್ಣ ಮೂಗು ಮೀಸೆಯ ಚಿತ್ತವಿರುವ, ಬಂದು ಕೆಂಪು
ದುಂಬಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ. ಹಿಡೊಽ್ ಅಂದ್ಲು. ನಾನು ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಜೋಬಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿಕೊಂಡೆ! ಅವಳಿಗೆ ಖುಷಿಯಾಗಿ
ನಕೊಂಡು ಕುಣೊಽಂಡು ಹೊದ್ಲು.

ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮೂರನೇ ತರಗತಿಯ ಮೈಲಾರಿ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನ ಕೇಳಿತು. ‘ಅಣ ಒಂದು ಹುಳ ನೋಡ್ದೇ!, ಅದಕ್ಕಾ ಆರು ಕಾಲು,
ಉದ್ದ ಮೂತಿ, ಗುಂಡಗಿತ್ತು. ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಗುಯ್! ಗುಯ್! ಅಂತದೆ ಎಂದು. ತನ್ನ ಕೈ ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಅಂಗೇ ಇಂಗೇ ತಿರುಗಿಸಿ,
ಹಿಂಗಿತ್ತು!

ಅದ್ವಾಪುದಣ ಹುಳ? ಎಂದ!

ಎನೇಜನಾ ಇವನಿಗೆ!

ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರೋ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾದಷ್ಟು ಬರೀ ಕೀಟಸಂಕುಲನೇ ಇದೆ. ಅದರಾಗ ನಿಜವಾಗಿರೋ ಕೀಟಾನ ತಂದು, ಮುಂದೆ
ಮಡಕೊಂಡು ಪರೀಕ್ಷಿಧರೂ! ಅದು ಯಾವುದು ಅಂತ ಹೇಳಿಂದು ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ! ನಾನಂತರ ಇನ್ನೂ ಹೊಸಬಿ,
ಅಮ್ಮೇಚೂರ್!

‘ನಂಗೋತ್ತಿಲ್ಲ ಕಣೋ, ಹಿಡೊಽಂಡ್ ಬಾ ನೋಡನ’ ಎಂದೆ. ಅವನು ‘ಹೋಗಣೋ! ಈವಣ್ಣನಿಗೇ ಏನು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಕಣೋ!’
ಎಂದು ನನ್ನನು ಹಾಡಿ, ಪ್ರೋಗಳಿ ನನ್ನ ಕಡೆ ಕೈ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಗೆಳೆಯಿರೆಲ್ಲ ಸಾರಿಕೊಂಡು ಹೋದ!

ನಮ್ಮ ರೂಪಿನ ಕಿಟಕಿಯ ಪಕ್ಷದಲ್ಲೇ ಇರುವ ಸೀಬೆಯ ಮರ, ನಮಗೆ ಹಲವು ಸಂತೋಷದಾಯಕ ಹವ್ಯಾಸಗಳನ್ನು
ಅಂಟಿರೋಗದಂತೆ ಅಂಟಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಫಲವಾಗಿದೆ. ಈ ಮರದ ಮೇಲೆ ದಿನಾ ಸಂಚೆ ಬಂದು ಕೂರುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಲದಂಡ ಹಕ್ಕಿ
ನಮಗೆ ಪ್ರೋಟೋಗ್ರಫಿ ಹುಚ್ಚು ಶುರು ಮಾಡ್ದಿ ಮಂಗಮಾಯಾ ಅಗೋಂಯ್! ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಬಾರಿ ಎಂದೂ ಬಿಡದ ಹಣ್ಣಗಳನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು, ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಅಪಾರ ನೆಮ್ಮೆದಿಗೆ ತನ್ನ ಅನಂತ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೇ ಈ ವೃಕ್ಷ!

ರೋಂಬೆ ರೋಂಬೆಗೂ ಜೋತಿರುವ ಹಣ್ಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಸುಖಿಸಬೇಕು, ತಿನ್ನವಾಗಿಲ್ಲ!. ಒಮ್ಮೆ ನಾನು ಕೆಲ
ಹಣ್ಣಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಕಚ್ಚಿದೆ. ಒಳಗೆ ಬರೀ ಬಿಳಿ ಹುಳಾ ಲಾವೇಂಗಳು ಪಿಲಪಿಲ ಅಂತಾವೆ! ಥೂ ಅಂಥಾ ಉಗಿದು ಅತ್ತ ಬಿಸಾಕಿ,
‘ಅಲ್ಲಾ!, ಈ ಸೀಬೆಕಾಯಿಯ ಸಿಪ್ಪೆ ಮರದಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಯಿಗಿದೆ. ಇದರ ಒಳಗೆ ಈ ಹುಳಗಳು ಎಂಗೋಂದ್ದು!?’ ಅನ್ನೋಽಂಡು
ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಉದ್ದ ಬಾಲ ಇರೋ ಕಡೆ ಜಾತಿ ಹುಳ ಕಿಟಕಿ ಗಾಜಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಆಕಡೆ ಈಕಡೆ
ಓಡಾಡ್ತು ಇತ್ತು.

‘ಸೂಪರಗೈತೆ Insect specimen!’ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ದಡಬಡ ಅಂತ ಜಿರಲೆ ಸಾಯಿಸಲಿಕ್ಕೆ ತಂದಿಟ್ಟಿದ್ದ Hit
ಹುಡುಕಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕಿಟಕಿ ಹತ್ತಿರ ನೋಡಿತ್ತಿನೀ! ಕೀಟ ಮಾಯ! ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ ಹುಡುಕಿದರೆ ಗೋಡೆ ಮೇಲಿದ್ದ ಹಲ್ಲಿ
ಪ್ರಡುಕ್ಕ ಎಂದು ಓಡೋಯ್ತು.

ಎಲ್ಲಾದೂ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗ್ಗಿ ಎಂದು ಮತ್ತೆ
ಗಳಿತ ಪ್ರಸ್ತುತ ಬಿಟ್ಟು ಕುಳಿತು ಕಿಟಕಿಯ
ಕಡೆ ನೋಡತ್ತಿನೀ, ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಹುಳ
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಆಗೇ! ಈ ಬಾರಿ ಇದ್ದು

ಬಿಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಜಿರಳೆ Hit ಹೊಡೆದ್ದೇ ತಡ ಅದಕ್ಕೆ
ತಲೆತಿರುಗಿದಂಗಾಗಿ ರೆಕ್ಕೆನಾ ಜೋರಾಗಿ ಬಡಿತಾ ಹಾರಿ ಗೋಡೆ ಮೇಲೆ
ಕುತ್ತೋಂಡು ನಂತರ ತುಪ್ಪ! ಅಂತ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬೋರಲು ಬಿದ್ದು,

ತನ್ನ ಉದ್ದವಾದ ಬಾಲಾನ ಬೋವೆಲ್ ಕೊರಿಬೇಕಾದ್ದೆ ನಿಲ್ಲಿಸ್ತಾರಲ್ಲಾ, ಆ ಬಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪೆನ್ಸಿ ಡಿಗ್ರಿ ಮಾಡಿ, ಕಾಲು ಕೈ ವದರಿ ವದರಿ ಸಾಯಬೇಕಾದ್ದೆ ಅದರ ಬಾಲದ ಮುಳ್ಳು ಅಳಾಡ್ತಾನೇ ಇತ್ತು.

ಹಾಗೆಯೇ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದರೆ ರಾಜರ ಕಾಲದ ತುತ್ತಾರಿ ಶೇಷಿನ ಎರಡು ಕಪ್ಪು ಬಿಳಿ ಮೀನೆ. ಆರು ಕಾಲ್ಪಳ್ಳು. ಮೀಸೆಯಿಂದ ಬಾಲದ ತುದಿವರಿಗೂ ಒಂದು ಇಂಚು ಉದ್ದ ಇದ್ದರೆ, ಅಷ್ಟೇ ಉದ್ದದ ಅದರ ಬಾಲದ ಮುಳ್ಳು! ಹೆಚ್ಚೇಲೆ ಕಪ್ಪು-ಹಸಿರಾಗಿತ್ತು, ಮಿಲ್ಪ್ರಿಡ್ಸ್ ಬಣ್ಣ. ಎರಡು ಜೊತೆ ರೆಕ್ಕೆ. ನೋಡಲು ಕಡೆಚಾನ ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು.

ಸರಿ ಆಚೆ ಹೋಗಿ ಸೀಬೆ ಮರದತ್ತ ಕುತ್ತೋಂದು ಗಮನಿಸಿದ್ದೇ! ಇಂತದ್ದೇ ಹುಳ ಒಂದು ಒಂದು, ತನ್ನ ಬಾಲದ ಮುಳ್ಳಿಂದ ಸೀಬೆಕಾಯಿಗೆ ದ್ರುಲ್ ಕೋರೆದು ತೂರಿಸ್ತಾ ಇದೆ! ಮತ್ತೆ ಒಂದೆರಡು ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಅದರ ಮೇಲ್ಮೈಗಡಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ತೂತುಗಳು! ಕಬ್ಬ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಅದರ ಹೊಟ್ಟೆಗಳು! ಇದನ್ನೇಲ್ಲಾ ನೋಡಿ, ಸೀಬೆ ಹಣ್ಣನಲ್ಲಿ ಹುಳ ಹೇಗೆ ಬಂತು? ಅಪ್ಪಿಗಟ್ಟು ಇರೋ ಸೀಬೆಕಾಯಿನ ಅದು ಈ ಕೂಡಲು ಗಾತ್ರದ ಬಳ್ಳಕುವ ಮುಳ್ಳನಿಂದ ದ್ರುಲ್ ಹೇಗೆ ಕೊರಿತದೆ? ಹೊಟ್ಟೆ ಹೇಗೆ ಹಿಡುತ್ತೇ ಒಳಗೆ? ಎಂದು ವಿಸ್ತಿತನಾಗಿ ಸತ್ತ ಕೀಟವನ್ನು ಗುಂಡುಪಿನ್ನು ಚೆಚ್ಚಿ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿರಸುತ್ತಾ ಇರಬೇಕಾದ್ದೆ.

‘ವನ್ನಾವು ಅದು?’ ಎಂದು ಬಂದ ಸಿದ್ದಣ್ಣ.

‘ಸಿದ್ದಣ್ಣ ಈ ಉಳಾ ಎಲ್ಲಾನಾ ನೋಡಿದ್ದಿಯಾ?’ ಎಂದೆ.

“ಏ! ಕಡಜ ಅಲ್ಲವ್ವ ಅದು. ಏನಾ ಬಾಲ ಅಪ್ಪುದ್ದಾ ಅದೆ?! “ ಎನೇಳನಪ್ಪಾ ಈ ಕಾಡಗ ಇರುವ ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ಜೀವಾತ್ಮಿಗಳಾಗ ಎನೇನೆಲ್ಲಾ ಅಪೋ! ಆ ಶಿವನೇ ಬಲ್ಲ” ಎಂದು, ತನ್ನ ಎಬ್ಬೆರಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ, ಇಷ್ಟಷ್ಟು ಗಾತ್ರ ಅವೆ ಸೋಳ್ಳೆಗಳು. ಏನ್! ಕಚ್ಚಿಬುಟ್ಟೆ ನವೆ! ಅಂಗ ಬಂದುಬಾಡ್ತಾವೇ ದಂದೆಗಳು!.

ಇದನ್ನೇಲ್ಲಾ “ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ತಗೋಂಡೋಗಿ ತೋರಿಸಿ”. ನಾನು ಹೇಳುವಿನ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ.

“ನನಗೊಂದು ಪ್ಯಾಂಟ್ ಕೊಡ್ದಿ ಸಾಮೇ, ಈ ಕಾಡಾಗ ಏಗಕಾಗಲ್ಲಾ, ಇವೊ ಪಡೆ ಕತ್ತೋಂಗ ಸೋಳ್ಳೆಗಳು. ಒಂದೋಂದು ಬೋಗಸೆ ರಕ್ತ ಹೀರಬಿಡ್ತವೇ! ದಿನಾನೊ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಖಾಕಿ ಚಡ್ಡಿಯನ್ನು ಎರಡು ಬೆರಳಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಕೈಯಲ್ಲಿ ದೊಣ್ಣ ಹಿಡಿದು ಕಾಡಿನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟ.

- ಶಿರಪ್ಪ ಶೆ.ಪಿ

ಮನಸ್ಸು

ಮುಗ್ದ ಮನಸ್ಸುಗಳು
ಮುಕ್ತ ಪೂರುಗಳು
ಯಾವಾಗಲೂ ನಿನ್ನದಾಗಿರಲಿ.

ಹಕ್ಕಿಗಳಾಗಿ, ಹೊವು ಬಳ್ಳಿಗಳಾಗಿ
ಮರದ ರುಚಿರುಚಿ ಹಣ್ಣಿಗಳಾಗಿ
ಹಸಿರು ಗಿಡಗಳ ಪಸಿರಾಗಿ
ಯಾವಾಗಲೂ ನೀನಾಗಿರಲಿ.

ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ಕಿರಿಯರಾಗಿ
ಗುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಾಗಿ
ನಡತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಪೇಯಾಗಿ
ಮನಗಳಲ್ಲಿ ಮೌನವಾಗಿ
ಮುಗ್ದ ಮನಸ್ಸುಗಳಾಗಿ.

ನೀನು ನಾನಾಗಿ ನಾನು ನೀನಾಗಿ
ಯಾವಾಗಲೂ ಜತೆ ಜತೆಯಾಗಿ
ಮನುಕುಲದೊಳಗೆ ಮುಗ್ದರಾಗಿ
ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲಾವರಾಗಿ
ಮುಗ್ದ ಮನಸ್ಸುಗಳಾಗಿ.

- ಅಶ್ವಧಾ.ಕೆ.ಎನ್